

עת"א 3602/06/14 - יוסף ממן, נגד הממונה על עבודות שירות - מפקדת גוש צפון, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

13 יולי 2014

עת"א 3602-06-14 ממן נ' הממונה על עבודות שירות - מפקדת גוש צפון ואח'

בפני כב' השופט רון שפירא, סגן נשיא

יוסף ממן, ת"ז 023526919

העותר

נגד

המשיבים

1. הממונה על עבודות שירות - מפקדת גוש צפון
2. מדינת ישראל

פסק דין

בפני עתירת אסיר המופנית כנגד החלטת המפקד המחוז הצפוני של שב"ס, אשר אישר את המלצת הממונה על עבודות השירות והורה על הפקעת עבודות השירות, באופן שבו יהיה על העותר לרצות את מאסרו במתקן כליאה.

העותר מרצה עונש של שישה חודשי מאסר, והותר לו לרצותם בעבודות שירות. העותר החל לרצות את עבודות השירות בבית החולים רמב"ם, ובמקביל הגיש ערעור על העונש שנגזר עליו. ערעורו נדון במסגרת ע"פ 27212-02-14. כאשר הוגש הערעור, ובסמוך למועד הגשתו, הוגשה גם בקשה להפסקת ריצוי עונש עבודות השירות עד למתן פסק דין. בסיכומו של הליך, ומאחר ובישיבת בית משפט מיום 6.3.14, חזר בו המערער מהערעור על הכרעת הדין, דחה בית המשפט את הבקשה לעכב את ביצוע עבודות השירות. ביום 18.3.14 ניתנה החלטה, ונקבע כי בנסיבות אלו אין מקום לעכב את ביצוע עבודות השירות, וככל שיתקבל הערעור בדרך של קיצור התקופה שעל העותר לרצות, יובא הדבר בחשבון.

חרף האמור, כך עולה מהעתירה עצמה, חדל העותר להתייבב לריצוי עונש עבודות השירות.

יצוין כי בסופו של יום ניתן פסק הדין בערעור ביום 26.6.14. הערעור נדחה. יוער כי ההרכב שדן בערעור סבר, ככל הנראה, שביצוע עונש עבודות השירות עוכב, והנחה את העותר להתייבב לריצוי יתרת עונשו ביום 27.7.14. אלא כאמור, ביצוע העונש לא עוכב ולמעשה היה על העותר להמשיך ולרצות את מאסרו במקביל להליכים שהתנהלו לעניין הערעור שהגיש.

בטרם אתייחס לטענותיו של העותר בכל הנוגע להתנהלות שב"ס, אציין כי לטעמי, דינה של העתירה להידחות על הסף מחמת עשיית דין עצמי של העותר ואי-קיום החלטת בית משפט. העותר פנה לבית משפט בבקשה לעיכוב ביצוע עונש

המאסר. בקשתו נדחתה. העותר בחר שלא להתייצב לעבודות השירות, ובפועל עשה לעצמו דין. הלכה היא כי עשיית דין עצמי, די בה לכשעצמה כדי לדחות עתירה הנבחנת על פי אמות המידה של הליך מנהלי. מדובר בחוסר ניקיון כפיים, המהווה עילה לדחיית עתירה על הסף, וזאת קודם שנבחן את טענות העותר לגופן.

על אף האמור, מצאתי לנכון להביא גם את טענות העותר לגופן ולדון בהן.

העותר טוען בפני, כי היעדרותו מעבודות השירות נבעה עקב מצבה הרפואי של אמו, אשר איתה הוא מתגורר. לטענתו, מצבה הרפואי חייב אותו לטפל בה, ומטעם זה נעדר מהעבודה. עוד טוען הוא כי לא נערכה לו שיחת ברור, ובנסיבות אלו נפל פגם בהחלטה בעניינו.

מעיון בתגובת שב"ס עולה, כי העותר אכן התייצב לתחילת ריצוי עונשו ביום 9.2.14, אולם לאחר יומיים חדל להתייצב. הוא זומן לברור פעמיים, ולא התייצב, ולכן זומן לשימוע אשר היה קבוע ליום 7.5.14. ביום 4.5.14 התקיימה שיחה של רכזת עבודות השירות עם עובד השירות, והוא ביקש להסביר את היעדרותו ממקום העבודה, וטען כי היה מצוי בהליכים משפטיים ולכן לא יכול היה להגיע לעבודה. ביום 7.5.14 התייצב העותר לשימוע. במהלך השימוע העלה העותר סדרה של טענות. טענתו האחת הייתה כי הוגשה כנגדו תלונה על ידי בת זוגו, דבר שמנע ממנו להגיע לעבודות השירות. בנוסף טען כי אמו במצב בריאותי לא טוב, וגם עניין זה מנע ממנו להגיע לעבודות השירות. עוד הוסיף, שלא יכול היה להגיע לעבודות השירות מאחר **"יש לי עסק שלי שאני מנהל אותו לבד ואם אני לא אהיה שם העסק יתמוטט. מדובר בהליכים משפטיים שהייתי חייב לנהל אותם"**.

ניתן ללמוד ממכלול הטענות הנ"ל, ראשית, כי לעותר נערך שימוע וניתנה לו ההזדמנות להציג את טענותיו. מעבר לאמור, העותר הציג מספר טענות בפני עורך השימוע. נראה ממכלול טענותיו, כי מצבה הרפואי של אמו לא היה הגורם העיקרי להיעדרותו מהעבודה. נעיר לעניין זה, כי לו היה העותר אכן נדרש לצורך טיפול מתמשך באמו, כי אז היה מקום להציג מסמכים מתאימים לעניין זה, במסגרת של שיחת ברור, ולחלופין בשימוע, ולחלופי חלופין בבית המשפט. יש להניח כי אם אכן היו מוצגים מסמכים כאמור בפני עורך השימוע, היה הדבר מתועד ובא לידי ביטוי בשיקול דעתו של עורך השימוע, ובהמשך במסגרת שיקול דעתו של מפקד המחוז הצפוני של שב"ס. דבר כזה לא בוצע, כך כעולה מהשימוע. כאמור, גם בפני לא הוצגו מסמכים מתאימים.

נראה, על פניו, כי מניעי העותר להיעדרות מעבודתו היו בראש ובראשונה העסק שהוא מנהל, ובהמשך הצורך בטיפול באמו ובעיות כאלה או אחרות במערכת יחסיו עם בת זוגו.

בנסיבות אלו, וכאשר העותר מנתק כל קשר עם הממונה על עבודות השירות, לא מתייצב לשיחות ברור ולמעשה גם לא מעלה טענות של ממש המצדיקות את העדרותו מהעבודה במסגרת הליך השימוע, לא ניתן לומר כי נפל פגם בהחלטות שהתקבלו אצל שב"ס. מדובר בהחלטות סבירות, שהתקבלו לאחר שנערכו הליכים מוקדמים של בחינת טענות העותר. ההחלטות התקבלו משיקולים ענייניים, ולא מצאתי בהן פגם המצדיק את התערבותו של בית המשפט לעניינים מנהליים.

בסיכומי של דבר, אני מורה על דחיית העתירה, הן מהטעם שהעותר נהג בחוסר ניקיון כפיים ועשה דין לעצמו, והן

מהטעם שלגופם של דברים, העותר אינו מצביע על עילה להתערב בהחלטות שב"ס. מדובר בהחלטות שהתקבלו בהתאם לסמכות שב"ס, על בסיס תשתית עובדתית שבוררה במסגרת של שימוע. ההחלטות שהתקבלו הן החלטות סבירות וענייניות, ולא מצאתי עילה להתערבותו של בית משפט מנהלי בהחלטה.

אשר על כן, העתירה נדחית.

העותר יתייצב למאסרו בבית מעצר קישון ביום 1.8.14 עד השעה 9:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות או דרכון.

על העותר לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס, טלפונים: 08-9787377, 08-9787336.

יודגש כי קבעתי מועד נדחה להתייצבות לריצוי עונש המאסר, זאת לפנים משורת הדין וכדי לאפשר לעותר להסדיר, ככל שנדרש, את הטיפול הרפואי באמו, וכן כדי לאפשר לו להסדיר את נושא העסק שהוא מנהל, קודם למועד תחילת ריצוי המאסר.

ניתן היום, ט"ו תמוז תשע"ד,
13 יולי 2014, במעמד
הצדדים ובאי כוחם.
ר' שפירא, ס. נשיא